

DECIZIE

11 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând recursul declarat de Ivan Parmacli împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de banca comercială „Moldova Agroindbank”, societate pe acțiuni împotriva Elenei Parmacli, Ivan Parmacli și societății cu răspundere limitată „Parmacli Com” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă

La 25 noiembrie 2015 banca comercială „Moldova Agroindbank”, societate pe acțiuni (în continuare – BC „Moldova Agroindbank” SA) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Parmacli, Ivan Parmacli și societății cu răspundere limitată „Parmacli Com” (în continuare – SRL „Parmacli Com”), solicitând încasarea în mod solidar a datoriei în sumă de 83745,90 de lei și a cheltuielilor de judecată pentru achitarea taxei de stat în sumă de 2512,38 de lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 21 martie 2016 s-a admis acțiunea integral. S-a încasat în mod solidar de la Elena Parmacli, Ivan Parmacli și SRL „Parmacli Com” în beneficiul BC „Moldova Agroindbank” SA datoria totală în baza contractului de credit în sumă de 83745,90 de lei, cheltuielile de judecată pentru achitarea taxei de stat în sumă de 2512,38 de lei, cheltuielile de judecată pentru înștiințarea pîrîtului în sumă de 118 lei și cheltuielile de executare în sumă de 2157 de lei (f.d.50).

La 16 august 2016 Ivan Parmacli a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 21 martie 2016, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu trimiterea cauzei spre examinare în prima instanță în alt complet de judecători (f.d.70-73).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016 s-a restituit apelul declarat de Ivan Parmacli din motivul că a fost depus în afara termenului legal (f.d.103-106).

La 20 iunie 2017 Ivan Parmacli a expediat în adresa Curții Supreme de Justiție

cererea de recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de apel cu restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță și scutirea de la plata taxei de stat (f.d.114-116).

În argumentarea recursului a menționat că, a recepționat încheierea recurată tradusă în limba rusă la 05 iunie 2017, iar pînă în prezent nu a primit o copie de pe cererea de chemare în judecată.

Susține că nu a fost înștiințat despre faptul că poate lua cunoștință de procesul-verbal al ședinței de judecată în prima instanță și în instanța de apel, fiind încălcate dispozițiile art. 275 din Codul de procedură civilă.

Consideră că instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 388 alin. (1) lit. b) și f) din Codul de procedură civilă.

Afirmă că se află într-o situația financiară grea, deoarece are la întreținere un copil minor și soția se află în concediu pentru îngrijirea acestuia, el fiind unicul întreținător.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Ivan Parmacli, urmează a fi respins pentru următoarele.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Avînd în vedere faptul că din materialele cauzei nu se poate desprinde momentul comunicării recurentului încheierii Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016 (f.d.103-106), însă în recurs ultimul invocă faptul că a luat cunoștință de încheierea recurată tradusă în limba rusă la 05 iunie 2017, la care instanța de recurs îi va acorda credibilitate, deoarece nu există alte probe ce ar atesta contrariul, Colegiul ajunge la concluzia că demararea căii de atac a fost exercitată în termen, or potrivit art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Verificînd legalitatea încheierii instanței de apel prin prisma argumentelor invocate în recurs, Colegiul constată că, actul de dispoziție judecătorească a fost emis cu respectarea normelor de drept material și procedural incidente speței.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu prevede altfel.

Potrivit art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează o dată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător).

Colegiul reține justetea încheierii instanței de apel de restituire a apelului declarat de Ivan Parmacli din motivul că a fost depus în afara termenului legal, deoarece ultimul luînd cunoștință de hotărîrea motivată a primei instanței tradusă în limba rusă la 13 iulie 2016, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție nr. DS2000374781AS (f.d.94), nu a prezentat probe care ar demonstra imposibilitatea depunerii cererii de apel în termenul stabilit de lege, totodată nefiind solicitată repunerea în termen, or potrivit art. 116 alin. (3) din Codul de procedură civilă, la cererea de repunere în termen se anexează probele

ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

Mai mult, Ivan Parmacli la data recepționării hotărârii Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 21 martie 2016, tradusă în limba rusă, cunoștea termenul și modul de atac a acesteia, întrucât în dispozitivul actului de dispoziție judecătorească sunt indicate atât termenul de atac cât și instanța în care poate fi demarată calea de atac, or recurentul urma să dea dovadă de diligența corespunzătoare în vederea susținerii poziției sale în proces, întru evitarea restituirii cererii de apel peste termen, ca sancțiune procedurală, or potrivit art. 10 alin. (1) din Codul de procedură civilă în raport cu art. 56 alin. (1) și (3) din aceeași lege, sancțiunile procedurale sînt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

În această ordine de idei, Colegiul nu poate reține argumentele invocate de recurent în susținerea poziției, întrucât acestea vizează fondul cauzei și sunt expuse asupra ilegalității hotărârii primei instanțe, care nu pot fi puse la baza recursului.

Totodată, Colegiul reiterează că, termenul stabilit de lege este unul imperativ și peremptoriu, or art.110 din Codul de procedură civilă prevede că, termenul de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte. Astfel, recurentul urma să demareze calea de atac apelul în interiorul termenului stabilit de lege, în caz contrar intervenind *uno icto* restituirea cererii de apel. Or dispoziția art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Instanța de recurs consideră relevantă jurisprudența CtEDO la examinarea cauzelor în care Înalta Curte a reiterat că, ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție (*Van Harn contra Germaniei, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007*).

Astfel, Colegiul menționează că Ivan Parmacli fiind interesat în soarta soluționării prezentului litigiu, urma să întreprindă măsurile necesare de a proteja dreptul său de acces la instanță prin depunerea în termen a cererii de apel, fapt omis de acesta.

Din aceste motive, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia respingerii recursului declarat de Ivan Parmacli, ca fiind neîntemeiat cu menținerea încheierii Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de Ivan Parmacli.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de banca comercială „ Moldova

Agroindbank”, societate pe acțiuni împotriva Elenei Parmacli, Ivan Parmacli și societății cu răspundere limitată „Parmacli Com” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță